Četrtek, 5. junij 2008

I

*(Resolucije, priporočila in mnenja)*

# RESOLUCIJE

# EVROPSKI PARLAMENT

## Izvajanje trgovinske politike preko učinkovitih uvoznih in izvoznih pravil ter postopkov

P6_TA(2008)0247

### Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 o izvajanju trgovinske politike preko učinkovitih uvoznih in izvoznih pravil ter postopkov (2007/2256(INI))

(2009/C 285 E/01)

*Evropski parlament,*

— ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 23 do 31, 95, 133 in 135 Pogodbe,

— ob upoštevanju Lizbonske pogodbe z dne 13. decembra 2007, katere ratifikacija poteka v državah članicah,

— ob upoštevanju Konvencije o ustanovitvi Sveta za carinsko sodelovanje, ki je bila podpisana dne 15. decembra 1950 v Bruslju in je začela veljati 4. novembra 1952,

— ob upoštevanju Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) iz leta 1994 in zlasti členov V, VIII in X Sporazuma,

— ob upoštevanju ministrske deklaracije Svetovne trgovinske organizacije, ki je bila sprejeta dne 13. decembra 1996 v Singapurju, in zlasti točke 21 te deklaracije,

— ob upoštevanju ministrske deklaracije Svetovne trgovinske organizacije, ki je bila sprejeta dne 14. novembra 2001 v Dohi, in zlasti točke 27 te deklaracije,

— ob upoštevanju sklepa, ki ga je sprejel generalni svet Svetovne trgovinske organizacije dne 1. avgusta 2004, in zlasti priloge D k temu sklepu o pogojih za pogajanja na področju poenostavitve trgovine,

— ob upoštevanju ministrske deklaracije Svetovne trgovinske organizacije, ki je bila sprejeta dne 18. decembra 2005 v Hongkongu, in zlasti točke 33 te deklaracije ter njene priloge E,

— ob upoštevanju poročil posebne skupine in organa Svetovne trgovinske organizacije za reševanje sporov o zadevi (WT/DS315) Evropskih skupnosti – nekatera carinska vprašanja,

**Četrtek, 5. junij 2008**

— ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ([1]),

— ob upoštevanju svojega stališča z druge obravnave dne 19. februarja 2008 v zvezi s skupnim stališčem Sveta glede sprejetja Uredbe o carinskem zakoniku Skupnosti (posodobljeni carinski zakonik) ([2]),

— ob upoštevanju Odločbe št. 70/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o brezpapirnem okolju za carino in trgovino ([3]),

— ob upoštevanju predloga Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2013) (KOM(2006)0201),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. marca 2005 z naslovom „Pravila o poreklu blaga v preferencialnih trgovinskih režimih – Prihodnje usmeritve“ (KOM(2005)0100),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. aprila 2008 z naslovom „Strategija za nadaljnji razvoj carinske unije“ (KOM(2008)0169),

— ob upoštevanju osnutka Uredbe Komisije (TAXUD 2046/2007) o pravilih splošnega sistema preferencialov o poreklu, ki ga zdaj obravnava Odbor za carinski zakonik,

— ob upoštevanju Mednarodne konvencije o poenostavitvi in uskladitvi carinskih postopkov (Kjotska konvencija), kakor je bila spremenjena,

— ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta o pristopu Evropskih skupnosti v Svetovno carinsko organizacijo in uresničevanju pravic in obveznosti, podobnih začasnemu članstvu (KOM(2007)0252),

— ob upoštevanju končnega poročila generalnega direktorata Komisije za davke in carinsko unijo z dne 15. junija 2007 o prihodnji vlogi carine,

— ob upoštevanju dokumentov z obravnave, ki je potekala 19. decembra 2007 v odboru Parlamenta za mednarodno trgovino v zvezi z izvajanjem trgovinske politike preko učinkovitih uvoznih in izvoznih pravil in postopkov,

— ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A6-0184/2008),

A. ker je carinska unija eden od zgodovinskih instrumentov, na katerih temelji gospodarsko in politično povezovanje evropske celine,

B. ker sta koncepta carinske unije in skupne trgovinske politike neločljiva,

C. ker uvozna in izvozna pravila in postopki Evropske unije še naprej igrajo ključno vlogo pri nemotenem delovanju notranjega trga,

D. ker je skupna trgovinska politika v teku let doživela velike spremembe, ki so zahtevale in še zahtevajo nenehno prilagajanje uvoznih in izvoznih pravil in postopkov,

([1]) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0049.
([3]) UL L 23, 26.1.2008, str. 21.

E. ker lahko skupna trgovinska politika deluje le na podlagi učinkovitih pravil in postopkov za uvoz in izvoz blaga,

F. ker poenostavitev in posodobitev uvoznih in izvoznih pravil in postopkov Evropski uniji in na mednarodni ravni predstavljata strateški izziv za konkurenčnost trgovine,

G. ker specifični problemi majhnih in srednje velikih podjetij pri obvladovanju carinskih pravil in postopkov pogosto otežujejo dostop teh podjetij do mednarodne trgovine in jim onemogočajo, da bi v polni meri izkoristili priložnosti, ki jih ponuja globalizacija,

H. ker je pravilna določitev tarifne uvrstitve, izvora in vrednosti uvoženega blaga nujna za pravilno uporabo skupne carinske tarife, tarifnih preferencialov, protidampinških in protisubvencijskih ukrepov ter cele vrste drugih instrumentov trgovinske politike,

I. ker lahko prestroga ali prepočasna carinska pravila in postopki ovirajo mednarodno blagovno menjavo ter jih gospodarski subjekti, zlasti majhna in srednje velika podjetja, uvrščajo med glavne netarifne ovire za trgovino,

J. ker vloga carine danes presega enostavno pobiranje carinskih dajatev, pomembno nalogo, ki pa je v zadnjih dvajsetih letih doživela velik upad, in se usmerja k uporabi netarifnih ukrepov, zlasti na področju varnosti in varovanja, boja proti ponarejanju blaga, pranja denarja in trgovine z drogami, ter k uporabi ukrepov v zvezi z zdravjem, okoljem in varstvom potrošnikov, poleg tega pa pobira DDV in trošarine ob uvozu ali uveljavlja izvzetja od plačila omenjenih dajatev pri izvozu ob spoštovanju trgovinske politike Unije,

K. ker so bili od avgusta 2004 v okviru Svetovne trgovinske organizacije in v krogu pogajanj iz Dohe vloženi veliki napori v sklenitev zavezujočega večstranskega sporazuma o poenostavitvi trgovine in ker se mnoge države v razvoju soočajo s težavami pri financiranju ukrepov na mejah, predlaganih v teh pogajanjih,

L. ker se države v razvoju soočajo s posebnimi težavami pri uvajanju učinkovitih carinskih sistemov, zlasti glede infrastrukture, opreme ter usposabljanja in integritete osebja,

M. ker mora biti temeljni cilj carinskih olajšav usklajen z nič manj temeljnim ciljem učinkovitosti nadzora,

N. ker ima zaskrbljenost zaradi varnosti oseb in blaga vse večjo vlogo pri opredelitvi ter izvajanju carinskih pravil in postopkov, zlasti pri nekaterih pomembnih trgovinskih partnerjih Unije,

O. ker bi morali evropski standardi za varstvo potrošnikov, zlasti glede zdravja in varnosti, veljati tudi za proizvode, ki prosto krožijo znotraj notranjega trga, ne glede na njihovo poreklo,

P. ker širša uporaba informacijske tehnologije in drugih sodobnih tehnologij pri procesiranju carinskih transakcij in preverjanju blaga omogoča veliko večjo učinkovitost in hitrost,

Q. ker je potrebno upoštevati zahteve, povezane z interobratovalnostjo, ki jih nalaga uporaba takšne opreme, in stroške, ki jih takšna uporaba pomeni za zadevne upravne organe in gospodarske subjekte,

R. ker Pogodba o Evropski uniji v novih temeljnih ciljih iz člena 3(5) (ki ustreza sedanjemu členu 2(5), kakor je bil spremenjen s členom 1(4) Lizbonske pogodbe) določa, da Unija v odnosih z ostalim svetom prispeva k zaščiti svojih državljanov; ker Pogodba o Evropski uniji v členu 3(2) (ki ustreza sedanjemu členu 2(2), kakor je bil spremenjen s členom 1(4) Lizbonske pogodbe) tudi določa, da Unija svojim državljanom nudi območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, znotraj katerega je zagotovljeno prosto gibanje oseb skupaj z ustreznimi ukrepi, med drugim za nadzor zunanjih meja,

S. ker je učinkovito izvajanje carinskih pravil in postopkov Unije, čeprav so opredeljeni in sprejeti na ravni Skupnosti, odvisno od delovanja nacionalnih uprav držav članic,

T. ker ima Svetovna carinska organizacija pomembno vlogo pri spodbujanju trgovine preko mednarodnega carinskega sodelovanja,

***Pomen uvoznih in izvoznih pravil in postopkov***

1. poudarja pomen učinkovitih uvoznih in izvoznih pravil in postopkov za izvajanje trgovinske politike;

2. opozarja, da je učinkovitost vseh ukrepov trgovinske politike precej odvisna od sposobnosti Unije, da zagotovi njihovo pravilno izvajanje; to velja zlasti za različne ukrepe za zaščito trgovine in tarifne preferenciale, ki jih Unija dodeljuje svojim partnerjem; ukrep, ki ga je nemogoče ali težko izvajati na carinskem področju, je ukrep, ki ga na področju trgovine ni mogoče uporabljati, ker lahko povzroči resno izkrivljanje konkurence in veliko gospodarsko, socialno in/ali okoljsko stransko škodo;

3. obžaluje, da se „carinska izvedljivost“ nekaterih pobud trgovinske politike vedno ne ocenjuje in upošteva ustrezno; poudarja na primer težave iz leta 2005 pri izvajanju memoranduma o soglasju s Kitajsko z dne 10. junija 2005 za uvoz tekstilnih izdelkov in oblačil;

4. vztraja, da je nujno boljše sodelovanje med službami Komisije, pristojnimi za trgovinsko politiko, in službami, pristojnimi za carinsko politiko, zlasti z bolj sistematičnim vključevanjem slednjih v pogajalske skupine za trgovinske sporazume;

5. poziva Komisijo, da posebno pozornost nameni težavam, s katerimi se srečujejo mala in srednje velika podjetja, zlasti z omogočanjem čim cenejšega prilagajanja njihovih informacijskih sistemov tistim sistemom, ki jih uporabljajo carinske uprave, in s poenostavljanjem pogojev za dostop do statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta;

6. pozdravlja dejstvo, da je Evropska skupnost dne 1. julija 2007 postala polnopravna članica Svetovne carinske organizacije, kar potrjuje njeno mednarodno sposobnost v zvezi s carinsko politiko in lahko le prispeva k okrepitvi notranje kohezije; poziva Komisijo, da podpre Svetovno carinsko organizacijo;

***Tarifna uvrstitev, vrednost, poreklo in gospodarski sistemi***

7. poudarja poseben pomen pravil o tarifni uvrstitvi, vrednosti in preferencialnem ali nepreferencialnem poreklu blaga;

8. spodbuja Komisijo, naj si stalno prizadeva za izboljšanje teh pravil na ravni Skupnosti ter v večstranskem okviru Svetovne trgovinske organizacije in Svetovne carinske organizacije za doseganje preglednosti, predvidljivosti, poenostavitve in učinkovitosti;

9. obžaluje stalne ovire pri usklajevanju pravil o nepreferencialnem poreklu na večstranski ravni, ki poteka od leta 1995 na podlagi Sporazuma o pravilih o poreklu blaga, sprejetega v urugvajskem krogu pogajanj; ocenjuje, da bi takšno usklajevanje omogočilo učinkovitejšo in pravičnejšo uporabo ukrepov za zaščito trgovine po vsem svetu ter boljšo ureditev praks na področju označevanja porekla; poziva Komisijo, da si na vse mogoče načine prizadeva za ponovno oživitev in zaključek pogajanj na podlagi načel iz Sporazuma o pravilih o poreklu blaga;

10. upošteva prizadevanje Komisije za posodobitev in poenostavitev pravil o preferencialnem poreklu;

11. obžaluje, da ni Parlament, da bi lahko uveljavil pravico do predhodnega pregleda, ki mu pripada v okviru postopka komitologije, močneje vključen v obravnavo osnutka uredbe o reformi pravil o izvoru splošnega sistema preferencialov, ki ga sedaj preučujejo države članice v okviru Odbora za carinski zakonik, kljub temu, da je ta reforma pomembna in politično zelo občutljiva; ugotavlja pa, da namerava Komisija to temo predstaviti pristojnemu parlamentarnemu odboru;

12. ugotavlja odločno nasprotovanje nekaterih sektorjev industrije Skupnosti, kot so tekstilna, oblačilna in agroživilska industrija, enotni uporabi merila dodane vrednosti; poziva Komisijo in države članice, da v čim širšem obsegu upoštevajo te upravičene kritike;

13. vendar ugotavlja, da je potrebno na splošno skrbno paziti, da preferencialov, dodeljenih državam upravičenkam, v nekaterih občutljivih sektorjih ne bodo zaradi preveč ohlapnih pravil prehitro izrabile zelo konkurenčne tretje države;

14. obžaluje, da evropska podjetja zaradi zapletenosti malo uporabljajo postopke Skupnosti za carinsko skladiščenje ter pasivno in aktivno oplemenitenje; poziva Komisijo, naj razmisli o poenostavitvi postopkov z ekonomskim učinkom ter uvedbi prožnejših postopkov in brezpapirnega sistema;

***Trgovinske olajšave***

15. poudarja zelo velik pomen pogajanj, ki potekajo od avgusta 2004 v Svetovni trgovinski organizaciji na področju poenostavitve trgovine; opozarja na znatne koristi, ki naj bi jih povzročil ambiciozen sporazum na tem področju v smislu znižanja transakcijskih stroškov, izboljšanja konkurenčnosti in mednarodne privlačnosti držav v razvoju ter pospeševanja trgovine;

16. se zaveda, da lahko izid pogajanj o trgovinskih olajšavah za države v razvoju pomeni, da se bodo morale lotiti dragih programov, ki si jih bodo morda težko privoščile; meni, da je zato potrebno, da končni izid pogajanj med drugim razvitim državam naloži jasno zavezo, da državam v razvoju zagotovijo tehnično in finančno pomoč, da bodo te lahko financirale stroške usklajevanja, prilagajanja in izvajanja prihodnjega večstranskega okvira;

17. poudarja izjemno sodelovanje v teh pogajanjih, ki pa niso najbolj ustrezna za morebitna medsektorska kupčevanja z drugimi subjekti v krogu pogajanj iz Dohe; meni, da bi se lahko poenostavitev trgovine ločeno sprejela in izvajala, ne da bi povzročili neuravnoteženost kroga pogajanj in povpraševanja, ter zato zahteva prekinitev enotne zaveze;

18. podpira tudi ambiciozni načrt Komisije, da poglavje o trgovinskih olajšavah in carinskem sodelovanju vključi v vse nove sporazume o prosti trgovini, o katerih se pogaja, v skladu z njenim sporočilom z dne 4. oktobra 2006 z naslovom „Globalna Evropa: konkurenca v svetu, prispevek k strategiji EU za gospodarsko rast in delovna mesta“ (KOM(2006)0567);

***Nove naloge carinskih služb***

19. ponovno poudarja potrebo po tem, da se na ravni Evropske unije oblikuje načrt za boj proti ponarejanju in piratstvu; vztraja na okrepljenem sodelovanju v okviru Komisije s tem v zvezi, se pravi med službami, odgovornimi za predpise o intelektualni lastnini, trgovinsko politiko in carinsko politiko, pa tudi sodelovanju s carinskimi organi držav članic in sodelovanju med temi organi;

20. pozdravlja kompromis, ki so ga države članice in Komisija dosegle o pogajalskem mandatu za trgovinski sporazum o boju proti ponarejanju (ACTA), ki je pomemben element svetovne trgovinske strategije Unije in ki bo zagotovil mednarodni okvir na visoki ravni za okrepitev izvajanja pravic intelektualne lastnine ter zaščito proizvajalcev pred industrijsko krajo in potrošnikov pred zdravstvenimi in varnostnimi tveganji, povezanimi s številnimi ponarejenimi izdelki;

21. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da bo uvoženo blago, namenjeno za trg Evropske unije, še posebej glede zdravja in varnosti usklajeno z evropskimi standardi za varstvo potrošnikov, da bi preprečili vstop izdelkom, ki bi lahko bili za potrošnike nevarni;

***Zaskrbljujoča izguba svoboščin na račun varnosti***

22. priznava upravičenost zaskrbljenosti zaradi varnosti oseb in blaga, vendar vztraja, da je treba poiskati pravično ravnovesje med nadzorom in olajšavami, da ne bi nepotrebno ali pretirano ovirali mednarodne menjave; vendar meni, da imajo carine pri celovitem izvajanju ukrepov Skupnosti na področju zdravja, okolja in varstva potrošnikov ključno vlogo, katere pomen se z ukrepi, povezanimi s carinskimi olajšavami, ne sme zmanjšati;

23. podpira okvir standardov SAFE (poenostavitev in varovanje trgovinske menjave), ki jih je sprejel svet Svetovne carinske organizacije leta 2005; se v celoti strinja z mnenjem Svetovne carinske organizacije, da ni sprejemljivo in koristno pregledovati vseh pošiljk in da je treba dati prednost uspešnemu obvladovanju tveganj z uporabo učinkovitih informacijskih sistemov;

24. močno obžaluje, da je kongres Združenihn držav julija 2007 sprejel tako imenovano zakonodajo HR1 in da so Združene države enostransko uvedle zahtevo za pregled vseh zabojnikov, ki vstopajo v to državo, od leta 2012; dvomi v učinkovitost takšnega ukrepa in njegovo združljivost s pravili Svetovne trgovinske organizacije; je zaskrbljen, da bi ta ukrep v praksi lahko oviral razvoj čezatlantske trgovine;

25. ugotavlja, da je varna trgovina izjemno pomembna v vse bolj povezanem svetovnem gospodarstvu; poziva Čezatlantski dialog zakonodajalcev (TLD) in Komisijo, naj si še naprej prizadevata, da bo ameriška zakonodaja, ki predvideva skeniranje vsega tovora, namenjenega v Združene države Amerike, spremenjena na podlagi pristopa, utemeljenega na tveganju; poziva Komisijo, naj to vprašanje obravnava na Čezatlantskem gospodarskem svetu in v drugih organih ter Združene države prepriča, da svojo odločitev ponovno preučijo; poziva k podpori vzajemnemu priznavanju pooblaščenih gospodarskih subjektov in varnostnih standardov, ki jih je sprejela Svetovna carinska organizacija (C–TPAT, SAFE);

***Pomanjkanje stalnega usklajevanja***

26. opozarja, da je bila skladnost carinskega sistema Unije s pravili Svetovne trgovinske organizacije v bistvu potrjena po pritožbi v zgoraj navedeni zadevi WT/DS315, in pozdravlja ta rezultat;

27. kljub temu ugotavlja, da trgovinski partnerji in sami evropski gospodarski subjekti še vedno zahtevajo večjo usklajenost med nacionalnimi upravami pri izvajanju carinske zakonodaje Skupnosti;

28. ugotavlja, da med državami članicami včasih prihaja do škodljivih razhajanj, na primer pri plačilih DDV na uvoz, pogojih dostopa do nekaterih poenostavljenih postopkov, pogostosti fizičnega preverjanja blaga in sankcijah;

29. meni, da je treba storiti vse, da se zagotovi enaka obravnava gospodarskih subjektov na celotnem carinskem ozemlju Skupnosti, saj je to nujno za ohranjanje integritete notranjega trga, zaščito finančnih interesov Unije, ohranjanje njenih zunanjih pristojnosti – zlasti na področju trgovinske politike – in za spoštovanje njenih mednarodnih zavez;

30. izraža podporo vsem pobudam, katerih cilj je krepitev kohezije med nacionalnimi upravami, spodbujanje sinergije, vzpostavljanje novih sistemov za komunikacijo in izmenjavo podatkov, razvoj najboljših praks ter izmenjava osebja in izkušenj z namenom omogočanja različnim upravam, da pri izvajanju zakonodaje Skupnosti delujejo, kot da bi šlo za eno samo upravo;

31. v tem pogledu poudarja bistveni pomen instrumentov, kot so integrirana tarifa Skupnosti (TARIC), evropske zavezujoče tarifne informacije (EBTI), zavezujoče informacije o poreklu (BOI) in skupni okvir za obvladovanje tveganj; poziva Komisijo in države članice, naj te instrumente še naprej izpopolnjujejo in zagotovijo njihovo pravilno delovanje;

32. poudarja, da je potrebno poenotiti dokazno pravo ali določiti minimalna skupna pravila ter zagotoviti enotno izvajanje carinskih predpisov Skupnosti (zlasti Uredbe (ES) št. 1383/2003 ([1])) s strani 27 držav članic;

33. poziva Komisijo, naj v svoje predloge vključi natančna pravila o upravnih in kazenskih sankcijah za kršenje carinskih določb iz členov 135 in 280 Pogodbe ES, kakor sta bila spremenjena s členom 2, točki 45 in 276, Lizbonske pogodbe;

34. obžaluje pomisleke Komisije in držav članic, da bi se na tej stopnji načrtovale nove strukture za zagotovitev enotnega izvajanja carinske zakonodaje Skupnosti; poziva Komisijo in države članice, naj resno preučijo zamisel o poenotenju carinskih storitev Evropske unije, kar bi vodilo v upravljanje carinske unije s strani Skupnosti in posledično omogočilo učinkovitejše izvajanje carinskih pravil in postopkov na celotnem carinskem ozemlju Evropske unije;

*

* *

35. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Svetovni carinski organizaciji, Svetovni trgovinski organizaciji ter državam članicam in državam kandidatkam obeh organizacij.

([1]) UL L 196, 2.8.2003, str. 7.

## Poslabšanje razmer v Gruziji

P6_TA(2008)0253

### Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 o razmerah v Gruziji

(2009/C 285 E/02)

*Evropski parlament*,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Gruziji, zlasti resolucij z dne 26. oktobra 2006 ([1]) in 29. novembra 2007 ([2]),

([1]) UL C 313 E, 20.12.2006, str. 429.
([2]) Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0572.